

Osadnictwo

Najstarsze ślady osadnictwa na terenie wsi, to wykopaliska z okresu epoki kamienia: mezolitu i neolitu (8000-4500 p.n.e.) a także z okresu kultury łużyckiej (800 p.n.e.) tj. z młodszej epoki brązu. Ceramikę z tego okresu wykopano na terenie obecnego cmentarza katolickiego i dostarczono do Muzeum Archeologicznego w Poznaniu.

Część wykopanych na cmentarzu katolickim naczyń ceramicznych znajduje się w sali historycznej Szkoły Podstawowej w Połajewie.

Już w XIX w. odkryto dwa miejsca, w których znajdowały się pozostałości po prehistorycznych mieszkańcach wsi. Jedno znalezisko odkryto na Lisiej Górze. Były to groby komorowe obłożone płaskimi kamieniami zawierające popielnice (wys. 40 cm, śr. 18 cm) z resztkami ludzkimi. Drugie znalezisko, to podobne cztery groby odkopane na wzniesieniu przy lesie Piotrowskim . W roku 1995 w tym samym lesie podające drzewo odkryło korzeniami, jak pokrywką, grób komorowy o wymiarach ok. 100 x 100 cm. Dno było wysypane białym piaskiem, ściany obłożone łupanymi kamieniami płaską stroną do wewnątrz. Na południowej ścianie na dwóch płaskich kamiennych półeczkach stały urny- popielnice (wys.30cm) z resztkami spalonych kości.

Z powyższych danych można wnioskować, że na terenie obecnego Połajewa istniały trzy osady: największa-w okolicach dzisiejszego kościoła, ul. Szamotulskiej i tzw.

Gór . Dwie mniejsze osady to Lisia Góra i las Piotrowski. Wymienione miejsca znajdują się na wzniesieniach otoczonych kiedyś bagnami, kanałami i lasami.

(oprac. Bogdan Garstecki)